

HORA SANTA 2026

Cant: *El vespre abans* (MD 354)

Monició introductòria: Jesús és a l'hort de les Oliveres. Sap que ha arribat la seva hora. Ara ja ha acabat el temps de l'ensenyament, ara ve el temps de l'oblació. A Getsemaní comença la seva Passió. Es postra en la roca i deixa la seva vida a les mans del Pare. La seva obediència l'ha portat fins aquest extrem. Germans i germanes, davant del sagrament de l'Amor participem de l'oblació de Jesús al Pare en l'amor de l'Esperit Sant. Adorem profundament i intensament el Senyor, present en l'Eucaristia. Sentim ben viva la paraula del Senyor als deixebles en aquesta nit santa: *¿No sou capaços de vetllar una hora amb mi?* Que cadascú de nosaltres ofereixi els sofriments i les esperances de la seva vida al Senyor i el desig d'estimar-lo. També demanem el do de la fe i els dons de l'Esperit Sant. No ens avergonyim de dir al Senyor que l'estimem i que volem seguir-lo fins al darrer instant de la nostra vida.

(silenci i pregària).

Vós sou el nostre Salvador.
Vós sou l'alegria més gran de la nostra vida.
Vós sou el Pa que dona la vida al món.
Vós, Pastor bo que ens preneu als vostres braços.
Vós, Anyell de la nova Pasqua.
Vós, l'Espòs de l'Església.
Vós, amic i germà dels pobres.
Vós, fornal d'amor.
Vós, aquí present en el Sagrament.

R/ Us adorem i us beneïm, Senyor.
R/ Us adorem i us beneïm, Senyor.
R/ Us adorem i us beneïm, Senyor.
R/ Us adorem i us beneïm, Senyor.
R/ Us adorem i us beneïm, Senyor.
R/ Us adorem i us beneïm, Senyor.
R/ Us adorem i us beneïm, Senyor.
R/ Us adorem i us beneïm, Senyor.
R/ Us adorem i us beneïm, Senyor.

Lectura de la Paraula de Déu

Lectura de la primera carta de santa Pau als cristians de Corint

Germans estimats: Després de les instruccions que us acabo de donar, el que ara us diré no serà per a felicitar-vos: quan us reuniu, no és en bé vostre, sinó en mal. Primer de tot, sento a dir que, quan us reuniu en comunitat, hi ha divisions entre vosaltres. El resultat és que, quan us reuniu tots alhora, ja no celebren el sopar del Senyor, perquè, en el moment de l'àpat, cadascú menja el sopar que ha portat, i mentre els uns passen gana els altres beuen massa. ¿Que no teniu les vostres cases, si voleu menjar i beure? ¿O bé menyspreu l'Església de Déu i voleu avergonyir els qui no tenen res? Què us haig de dir? Que us en felicito? En això no us puc pas felicitar!

La tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor. Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat, prengué el pa, digué l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això, que és el meu memorial.» I havent sopat féu igualment amb la copa, tot dient: «Aquesta copa és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu això, que és el meu memorial.» Perquè cada vegada que mengueu aquest pa i beveu aquesta copa anuncieu la mort del Senyor fins que ell vingui. (breu silenci)

Monició: Com exhorta sant Pau als fidels de Corint, el sagrament de l'Eucaristia no es pot separar del manament de l'amor. No es pot rebre el Cos de Crist i sentir-se allunyat dels qui tenen fam i set, dels explotats, dels immigrants, dels malalts, dels qui pateixen els estralls de la guerra o qualsevol altre mal.

Com afirma el Catecisme de l'Església Catòlica: «L'Eucaristia comporta un compromís en favor dels pobres. Per rebre el Cos i la Sang de Crist lliurats per nosaltres, hem de reconèixer el Crist en els més pobres, els seus germans». De la comunió eucarística ha de sorgir en nosaltres tal força de fe i amor que visquem oberts als altres, amb entranyes de misericòrdia cap a totes les seves necessitats.

(breu silenci i pregària).

Cant: *La bondat i l'amor del Senyor* (MD 50)

Lletanies de la caritat fraterna

Déu Pare, que us doneu en el Fill.
Jesucrist, que us doneu al Pare.
Esperit Sant, font de tota amor,
Trinitat santa, un sol Déu.

R/Tingueu pietat de nosaltres.
R/ Tingueu pietat de nosaltres.
R/ Tingueu pietat de nosaltres.
R/ Tingueu pietat de nosaltres.

De l'odi i de l'enveja.
Del ressentiment i la rancúnia.
De la venjança cap als altres.
De tota forma d'egoisme.
De la manca de compromís a favor dels altres.
De la injustícia i de la mesquinesa.
De la tendència a jutjar i condemnar.
De només parlar i no fer.
De la murmuració i de la crítica,
Del judici temerari i de la calúmnia.
De l'orgull i de la supèrbia.
De la susceptibilitat i de la impaciència.
De la tendència a aïllar-nos i a tancar-nos.
De la sospita i de la desconfiança cap als altres.
De la indiferència cap a qui pateix.
D'un cor que no dona gràcies ni demana perdó.
Del la vergonya a manifestar la nostra fe.
D'anar cada u a la seva i abandonar la sinodalitat.
De les paraules dures i de la prepotència.

[illegible]

De la manca de delicadesa i dels prejudicis.
D'un cor fred i sense entranyes.

*R/ Allibereu-nos, Senyor.
R/ Allibereu-nos, Senyor.*

Lectura de l'Evangelí

De l'evangelí de sant Joan:

Després d'haver dit tot això, Jesús va alçar els ulls al cel i digué: Pare, ha arribat l'hora. Glorifica el teu Fill, perquè el teu Fill et glorifiqui. Jo t'he glorificat a la terra, duent a terme l'obra que m'havies encomanat. He fet conèixer el teu nom als qui tu has pres del món i m'has donat; eren teus i tu me'ls has donat, i ells han guardat la teva paraula. Jo prego per ells; no prego pel món, sinó pels qui tu m'has donat, perquè són teus. Tot allò que és meu és teu, i allò que és teu és meu. En ells s'ha manifestat la meua glòria. Jo no em quedo més al món. Però ells s'hi queden, mentre que jo vinc a tu. Pare sant, guarda'ls en el teu nom, el nom que m'has donat, perquè siguin u com ho som nosaltres. No et demano que els treguis del món, sinó que els preservis del Maligne. Ells no són del món, com jo tampoc no en sóc. Consagra'ls en la veritat, que és la teva paraula. Tal com tu m'has enviat al món, jo també els hi he enviat. Jo em consagro a mi mateix per ells, perquè ells també siguin consagrats en la veritat. No prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seva paraula. Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat.

(breu silenci i pregària).

Cant: Sou vos, Senyor, el pa del cel (MD 350).

Sant Francesc i l'Eucaristia

Sant Francesc d'Assís, de qui celebrem l'Any Jubilar dels 800 anys de la seva mort, professava una fe profunda en l'Eucaristia. Confessava en el Pa i el Vi eucarístics la presència real, humil i quotidiana de Jesús. L'Eucaristia, deia, perllonga l'Encarnació, és memorial del Sacrifici redemptor i creadora de l'amor fratern. La més gran humilitat de Déu és, pel sant d'Assís, amagar-se sota les espècies del Pa i del Vi de la taula eucarística, pessebre on ell s'hi fa present pobre i humil. Animava a la comunió i a l'adoració freqüent com a aliment espiritual. Ell mateix ens diu: "Encara que no veiem a Jesús amb els ulls físics com els apòstols, hem de creure, fermament, que és Ell qui descendeix diàriament del si del Pare a l'altar... del tron reial davalla al si de la Verge Maria... no vulgueu posseir res més, germans, sinó el Cos i la Santíssima sang de nostre Senyor Jesucrist".

(silenci i pregària llarga fins un moment abans d'acabar l'Hora Santa).

Intercessions

Monició: Havent arribat l'hora de passar d'aquest món al Pare, el Senyor Jesús ens va deixar el testament del seu amor en el do suprem de l'Eucaristia. Conscients que el Pare ho ha posat tot a les seves mans, adrecem a Ell nostra pregària dient: Escolteu, Senyor, la nostra pregària.

Pel nostre l'Arquebisbe Joan i pels preveres i els diaques de la nostra Església de Tarragona, perquè visquin el seu ministeri, que avui el Senyor instituï, com un servei incansable i una donació sense límits a Crist, present en els seus germans. Preguem.

Per les altres confessions cristianes, perquè el memorial de l'Eucaristia faci ressonar en el seu esperit l'ardent desig de la unitat que el Senyor va expressar avui en la seva oració sacerdotal al Pare. Preguem.

Per les Esglésies que coneixen la prova, la persecució i el martiri, que sota la protecció de la Mare de Déu, continuïn el camí eclesial. Preguem.

Pers tants països en guerra, perquè trobin en Déu la força, el consol i l'esperança. Per tots els qui els ajuden i perquè es trobi el camí de retorn a la pau desarmada i desarmant que vol Déu per a la humanitat. Preguem.

Per Càritas, perquè tots els qui hi treballen descobreixen a Jesucrist com a font i estímul del seu servei pel més pobres. Preguem.

Perquè el Senyor concedeixi noves i santes vocacions al presbiterat, al diaconat, a la vida religiosa i al laïcat comprès. També pels nostres seminaristes. Preguem.

Perquè els joves que retrobin l'evangelí de Jesús i la fe com a font d'alegria i sentit de la seva vida, i per tots els seus animadors i catequistes. Preguem.

Per la nostra Unitat Pastoral, perquè creixi com una comunitat viva de deixebles de Jesucrist, acollidora i evangelitzadora per arribar als allunyats i als llunys. Preguem.

Pels malalts i moribunds, perquè siguin alimentats i confortats amb el Pa eucarístic i amb nostra companyia. Preguem.

Monició: Units a l'oblació que Jesús feu aquesta nit al Pare diguem la seva oració, el Pare nostre, per tot i per tothom. **Pare nostre.**

Oració conclusiva: Pare, en aquesta hora suprema en què Crist ens ha convidat a menjar la Pasqua amb Ell, feu-nos dignes de ser hereus i comensals de la seva glòria en el banquet etern. Us ho demanem pel mateix Jesucrist nostre Senyor. Amén.